

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Radana Malíka v právní věci navrhovatele: **HZH Březí, občanské sdružení**, se sídlem Březí 32, zast. Mgr. Jaroslavem Kazbundou, advokátem se sídlem Bohunická 238/67, Brno, proti odpůrci: **Obec Kluky**, se sídlem Kluky 5, zast. Mgr. Vojtěchem Metelkou, advokátem se sídlem Martinská 608/8, Plzeň, o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán Kluky, schváleného usnesením zastupitelstva obce Kluky dne 13. 8. 2015, č 53/2015, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 26. 7. 2017, č. j. 50 A 47/2017 - 77,

t a k t o :

Kasační stížnosti s e odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností napadl navrhovatel (dále „stěžovatel“) shora označený rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byl zamítnut návrh na zrušení opatření obecné povahy – Územní plán Kluky, schváleného usnesením zastupitelstva obce Kluky dne 13. 8. 2015, č 53/2015.

[2] Stěžovatel požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že je spolkem založeným občany obce Kluky a jeho jedinou aktivitou je ochrana přírody a krajiny. Nemá žádné příjmy ani jinou doplňkovou činnost. Jeho jedinými příjmy jsou příspěvky členů. Splnění povinnosti hradit náhradu nákladů řízení ve výši 14 965 Kč je pro něj v současné době likvidační. Byl by nucen ukončit svou činnost a nemohl by pokračovat v soudním sporu. Naproti tomu odpůrce není subjektem, kterého by ohrozil výpadek příjmu ve výši přiznaných nákladů. Navíc většinu nákladů tvoří cestovné právního zástupce, přičemž nic nebránilo uzavření dohody o právním zastupování se zástupcem v bližší lokalitě, díky čemuž by náklady na cestovním byly řádově nižší.

[3] Domnívá se, že zákonná podmínka pro přiznání odkladného účinku je splněna, jelikož výkon rozhodnutí by pro něj znamenal nepoměrně větší újmu než odkladný účinek ve vztahu k náhradě nákladů řízení pro odpůrce. Přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s veřejným zájmem.

[4] V souladu s § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., vyzval soud odpůrce, aby se k návrhu na přiznání odkladného účinku vyjádřil, a to ve lhůtě 15 dnů.

[5] Odpůrce s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí. Ve svém vyjádření odkázal na zákonná ustanovení upravující odkladný účinek a usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2015, č. j. 5 As 202/2015 – 85, ze kterého citoval, že je na stěžovateli, aby prokázal nepoměr mezi újmou, která by mu vznikla nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám. Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická. Stěžovatel svou újmu ničím neprokazuje, pouze uvádí vágní a hypotetické formulace ohledně jeho nemajetnosti a likvidačních účinků. Navíc od počátku sporu je zastoupen právním zástupcem, kterému platí za poskytnuté právní služby. Bylo také předvídatelné, že odpůrce v případě úspěchu bude požadovat náhradu nákladů řízení. Podotkl, že cestovné z celkové náhrady nákladů řízení tvoří pouze nepatrnou částku.

[6] Stěžovatel může požádat o půjčku nebo může na valné hromadě odsouhlasit členské vklady či dary jeho členů. Má tedy možnosti, jak náhradu nákladů řízení zaplatit. Není důvod, aby byl na odpůrce přenášěn přechodný diskomfort stěžovatele. V případě zrušení rozsudku krajského soudu není dána žádná obava, že by zaplacená částka nebyla vrácena. Závěrem navrhl, aby návrhu na přiznání odkladného účinku nebylo vyhověno.

[7] Kasační stížnost nemá podle § 107 s. ř. s. odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; při tom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 – 182, č. 3415/2016 Sb. NSS, lze i v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu na zrušení opatření obecné povahy dle § 101a a násl. s. ř. s. přiznat kasační stížnosti odkladný účinek.

[8] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat *odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[9] Soud upozorňuje na mimořádnou povahu institutu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti odnímá Nejvyšší správní soud před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocnému rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé a výjimečné případy. Obecně definovat výčet případů, které je možné zahrnout pod § 73 odst. 2 s. ř. s., není možné. Uvedené ustanovení patří mezi normy s vysoce abstraktní hypotézou.

[10] Vedle formální podmínky, kterou je existence návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, musí být splněny další tři materiální předpoklady pro to, aby bylo možné takovému návrhu vyhovět: a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí musí pro stěžovatele znamenat újmu, b) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, c) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[11] Soud tak v nynější věci nejdříve posoudil, zda stěžovatel dostatečně tvrdil a prokázal, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu pro něho

pokračování

znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

[12] Tvrzení stěžovatele ohledně hrozící újmy je bez bližší konkretizace a zejména ničím nedoložené. U návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se očekává dostatečně konkretizované tvrzení, v čem taková újma spočívá, uvedení jejího rozsahu, včetně možné intenzity. Z takto vylíčených skutečností musí vyplývat, že negativní následek, jehož se stěžovatel ve vazbě na napadený rozsudek krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Z návrhu na odkladný účinek však nelze zjistit jaká je konkrétní výše členských příspěvků stěžovatele, jak s nimi bylo naloženo, jaký je aktuální stav majetku, proč nelze členské příspěvky případně zvýšit nebo získat od členů půjčku na úhradu nákladů řízení, které nejsou nijak extrémně vysoké. Tvrzení by navíc musela být přiměřeně doložena (například aktuální účetní závěrkou).

[13] Stěžovatel neprokázal naplnění již první z podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, tj. jemu hrozící újmy. Za takovou újmu rozhodně nelze bez dalšího považovat pouze povinnost uhradit náklady řízení. Za této situace není třeba zkoumat naplnění ostatních zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku dle § 73 odst. 2 s. ř. s., tedy disproportionálnost případné újmy a absenci rozporu přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[14] Lze plně přisvědčit závěru odpůrce, že stěžovatel dostatečně blíže nekonkretizoval svůj návrh na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud se také ztotožňuje s usnesením soudu sp. zn. 5 As 202/2015, na které odpůrce odkázal. Závěry v něm uvedené stran návrhu na přiznání odkladného účinku jsou aplikovatelné i na nyní projednávanou věc.

[15] Soud považuje za nadbytečné se vyjadřovat k tvrzením ohledně toho, že odpůrce mohl uzavřít dohodu o právním zastupování se zástupcem sídlícím blíže odpůrci. Tato otázka není a ani nemůže být předmětem zkoumání, neboť bylo zcela na vůli odpůrce, jakého právního zástupce si zvolí. Výjimkou by mohlo být, pokud by se jednalo o zjevně šikanózní výkon práva, čemuž však nic nenasvědčuje.

[16] Soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá rozhodnutí ve věci samé.

[17] Nejvyšší správní soud z důvodů výše uvedených vyhodnotil, že nebyly naplněny požadavky § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., a proto kasační stížnosti stěžovatele nepřiznal odkladný účinek.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. října 2017

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu